Ročník 2001

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 88 **Rozeslána dne 10. července 2001** **Cena Kč 29,70**

O B S A H:

234. Nařízení vlády, kterým se stanoví technické požadavky na rekreační plavidla a jejich některé části

235. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se stanoví podrobnosti o výpočtu a úhradě prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby držitelem telekomunikační licence

236. Nález Ústavního soudu ze dne 20. února 2001 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 46 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii

Opatření ústředních orgánů

26. Opatření Českého statistického úřadu k aktualizaci Klasifikace územních statistických jednotek – CZ-NUTS

! " # $ % ! & $!" ! ' $% ' ((% ! %

." # * 0, + #" 0(& ! 4 6
6 77= 2 % &) * $) + # !) !$ 2 $
' # +" & $) 0 1 % ! ;
= 6 2 % ># " , ? @A + ! #
4 #(& % 4 #(& 4 #(&

4

< '& ' (! (0" #0 (+ ! ' ! +;
($) (+ " (&! A (& ! &) * + # ! $
+" !*#" , ,*) & (&*

4

$ $

> A 0 "$ &) & (0'
A ' +" !*#" '

,)& A (#" 0 & 0+0 # %- ' & 0
' & 0 1% 2

' " +" !*#" A 2 ,* " #B% A (#" 0 & 0+0
%- ' & 0 # ' & 0 1%

' 0 + #" + ("0($)) ' * ! $) (;
$) &) * $) '% 2)" #0 # 0) + ;
) 0% 0 + (+ & ! 2 0 "$%

2A (&) & ! $ ' ' +" !*#" ' # ;
" # & " ( ) +" !*#" 2
(& ! 2 *) +" !*#" %

A !$2 $ '* (&'*) +" !*#"
+ ' (& &0 ! (& !) ' & 0% + ! (;
) ' & 0 2 &) + ! ( ) ' & 0%
'*# " % + "*! ! # % + "*! !) ;
#* % + 1" 2 %
>#" , ?(& ! !$ 2 $@A

> A 0 "$ &) & (# " 0' ;
" # '* &) * $ '* + # ! $ (& ! !$;
2 $ + # ! $, ,*) (& 0 * + ! #
)" #*(2 + (&*%) $ # ! *! &)
+ (& #

4

< & (! &)0, (& ! !$ 2 $
(!$,*' 0) +" !*# " 0 $) !$) #
+ ! # , & !$) !$ 2 ' $)%
% , 0 1 % ! (" !$) "0 01 %' (+ # "% +")& $)
2 ' & !$) + % ! #) (0 & 10 2# 2 $)
+" !*# " (' & !$ ' +) '%)*(& * $) +" !*# "
, ,*) +* % + 0# 2$"$, +*)*(& * $) +" ;
!*# " $!$ 2 '% 2$"$ (& 0 ! $ + # ;
' 7- 2$"$!$ 2 $ + ! () # $) ' ;
& * "01 + 0 *&$9)*(& * $) +" !*#")% 0(2;
) +" !*# " (" # 0! # $) &)% +" !*# "
!$ 2 $) + !" (& + & 20 0! # $) &)
- " & # , ,*)) & ! % +" !*# " (+ * " 0 ;
$) + + + !0 (2% 0(0& ! 0 ! ' * + #;
* % -# (0 (' 2(!" (& + (# 0% + ;
$) +" !*# "% ! (#" !$) " # " # (($ '*
#"$

4

!' % ! & $!"
$ $")!"

& ! !$ 2 $ '0((+" ! & " # &);
* + # ! $ 0! # ! + " & '0& ;
0# ,(0 " # &) * + # ! $;
&* ! $) ' * ! $ '* ($ '* &) * $ '*
' '* >4 #(& A 2) * '*
&) * $ '* ' '* + , ' , '* ! " ($) (& ;
&) ! +(0 *) ' * ! 0 ! +(0
'0 !" (& (&* (& ! $) !$ 2 0 1 ,(0 (*'*
! (0" #0% ' (& % ,(0 &$& " # &) *
+ # ! $ (+" $

4 -

* # !" $ $ " $")!

& ! !$ 2 $ ') 0 2$ & 0! # $ &)
+ 0 + + 0 *& #+ ! # , , ,*) 0 '0 0 "0%
+ 0#) 2 + (& # ! (2% ' , & *;
! & + (& # + 0# 0 *) !$ 2 2 # !
0+" & *" + ("0(+ (&0+$ + (0 ! () #$ (&) * ;
$ '* + # ! $ (& ! !$ 2 $ ># " , ?+ ;

1.2 Definice konstrukčních kategorií rekreačního plavidla

Konstrukční kategorie rekreačního plavidla jsou pro účely tohoto nařízení definovány takto:

A. OCEÁNSKÁ: Rekreační plavidla konstruovaná pro námořní plavbu bez omezení, kde síla větru může převýšit stupeň 8 (Beaufortova stupnice) a určující výška vln může převýšit 4 m a plavidla jsou maximálně soběstačná.

B. MOŘSKÁ: Rekreační plavidla konstruovaná pro námořní plavbu s omezením do 200 námořních mil od pobřežní linie pevniny nebo pobřeží stanovené střední

konstrukční kategorii vztahují zejména z hlediska bezpečnosti konstrukce, stability, plovatelnosti, dobré manévrovatelnosti a provedení podle této přílohy. Jako vyhovující požadavkům dobré praxe může být uznáno řešení splňující požadavky harmonizované technické normy, technické normy, technického předpisu, pravidel uznané nebo pověřené klasifikační organizace a společnosti, nebo jiné řešení doložené technickou dokumentací.

1.3.2. Částečně zhotovené rekreační plavidlo a vybrané části rekreačního plavidla musí splňovat požadavky podle této přílohy, které se na ně vztahují.

2. VŠEOBECNÉ POŽADAVKY

2.1. Identifikace trupu

Každé rekreační plavidlo (dále jen"plavidlo") musí být označeno identifikačním číslem trupu včetně uvedení následujících informací:

a) kód výrobce,

b) země výroby,

c) specifické číslo série,

d) rok výroby,

e) rok modelu.

Podrobné informace o těchto požadavcích jsou uvedeny v harmonizované české technické normě ČSN EN ISO 10087 (32 1020) „Malá plavidla – Identifikace lodního

příručkou uživatele (dále jen „příručka") v českém jazyce, nebo i v dalších požadovaných jazycích. Tato příručka se sestavuje se zvláštním zřetelem na nebezpečí vzniku požáru, zaplavení, poškození plavidla a úrazu osob, a musí obsahovat zejména hlavní rozměry a parametry plavidla, popis plavidla v rozsahu kapitol 2 až 5, návod k obsluze, požadavky na provoz, údržbu, opravy, informace podle bodů 2.1, 2.2, 3.6 a

4. Příručka musí být doplněna potřebnými nákresy. K příručce musí být přiložena kopie prohlášení o shodě ve smyslu tohoto nařízení. Na vybrané části plavidla samostatně uváděné na trh se vztahují požadavky na provedení příručky uživatele přiměřeně. Podrobné požadavky na příručku stanoví harmonizovaná česká technická norma ČSN EN ISO 10240 (32 0021) Malá plavidla – Příručka uživatele.

3. POŽADAVKY NA KOMPAKTNOST A KONSTRUKCI

3.1. Konstrukce

Výběr materiálů plavidla a jeho konstrukce musí zabezpečit, aby plavidlo bylo ze všech hledisek dostatečně pevné. Zvláštní pozornost musí být věnována [redacted]

konstrukce plavidla, a pokud jsou uzavřeny, musí zajišťovat těsnost proti vnějšímu prostředí.

3.4.2. Okna, světlíky, dveře a poklopy průlezů musí odolávat tlaku vody, kterému budou ve své specifické poloze pravděpodobně vystaveny, a rovněž místnímu zatížení způsobenému hmotností osob pohybujících se na palubě.

3.4.3. Armatury pro průtok vody dovnitř trupu nebo z trupu ven umístěné pod vodoryskou, která odpovídá nejvyššímu zatížení doporučenému výrobcem podle bodu 3.6, musí být vybaveny snadno přístupnými uzávěry.

3.5. **Zatopení**

Plavidlo musí být konstruováno tak, aby nebezpečí potopení bylo sníženo na minimum. Tam, kde je to potřebné, musí být věnována zvláštní pozornost:

a) kokpitům a jímkám, které musí být samoodvodňovací, nebo musí mít další prostředky, které brání vniknutí vody dovnitř plavidla,

b) uzávěrům větracího zařízení,

c) odstraňování vody čerpadly nebo jinými prostředky.

3.6. **Nejvyšší zatížení doporučené výrobcem**

Nejvyšší zatížení doporučené výrobcem (palivo, voda, zásoby, různá výstroj a počet

vydržet síly působící při kotvení, uvázání a vlečení plavidla.

4. MANÉVROVATELNOST

Výrobce musí zabezpečit, aby manévrovatelnost plavidla byla vyhovující při nejvýkonnějším motoru, pro který je plavidlo konstruováno.

U všech lodních motorů rekreačního plavidla musí být jmenovitý výkon motoru uveden v příručce uživatele.

5. POŽADAVKY NA INSTALACI

5.1. Motory a motorové prostory

5.1.1. Vestavěné motory

Všechny vestavěné motory musí být umístěny v uzavřeném prostoru odděleném od obytných prostorů a instalovány tak, aby bylo sníženo na minimum nebezpečí vzniku požáru nebo šíření požáru a také nebezpečí od toxických výparů, tepla, hluku nebo vibrací v obytných prostorech.

Součásti motoru a příslušenství, které vyžadují častou kontrolu a/nebo údržbu, musí být snadno přístupné.

Izolační materiály uvnitř motorového prostoru musí být nehořlavé.

5.1.2. Větrání

Motorový prostor musí být větratelný. Musí být zabráněno nebezpečnému vnikání vody vstupními větracími otvory do motorového prostoru

[redacted]

nejsou částí trupu a jsou:

a) izolovány od motorového prostoru a od všech ostatních zdrojů vznícení;

3.5. Skupina auditorů pro posuzování systému jakosti musí mít alespoň jednoho člena se zkušenostmi posuzovatele technologie příslušného výrobku. Postup vyhodnocování musí obsahovat inspekční návštěvu na pracovištích výrobce.

3.6. Rozhodnutí autorizované osoby o systému jakosti musí být oznámeno výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry z přezkoumání a zdůvodněné rozhodnutí provedeného posouzení.

3.7. Výrobce se musí zavázat, že bude plnit závazky vyplývající ze schváleného systému jakosti a musí systém udržovat tak, aby byl trvale přiměřený a účinný.

3.8. Výrobce musí průběžně informovat autorizovanou osobu, která schválila systém jakosti, o každé zamýšlené aktualizaci (změně) systému jakosti.

3.9. Autorizovaná osoba musí vyhodnotit navrhované změny a rozhodnout, zda změněný systém jakosti bude stále ještě splňovat požadavky podle bodu 3.2, nebo zda se má požadovat nové posouzení.

3.10. Rozhodnutí autorizované osoby o schválení změny systému jakosti (aktualizace) musí být

* ' + 4 ! & $' " + -./0-11,)+

* ' + 5 ! & $' " + -./0-11,)+

5. Výrobce musí po dobu nejméně 10 let od data vyrobení posledního výrobku pro potřebu orgánů dozoru uchovávat:

   a) dokumentaci systému jakosti podle bodu 3.1 písm. b),

   b) údaje o aktualizace (změnách) systému jakosti podle bodu 3.8,

   c) rozhodnutí a zprávy autorizované osoby podle bodů 3.10, 4.3 a 4.4.

6. Každá autorizovaná osoba musí poskytnout ostatním autorizovaným osobám příslušné informace o vydaných a zrušených schváleních systémů jakosti.

* ' + ,1 ! & $' " + -./0-11,)+

určuje Úřad podle postupu uvedeného v příloze č. 2. Pro výpočet použije údaje za příslušný rok.

(2) Držitel telekomunikační licence předkládá Úřadu do 30. června roku následujícího po příslušném roce

a) účetní závěrku sestavenou podle zvláštního právního předpisu[2]) za příslušný rok,

b) roční zprávu podle § 79 odst. 3 zákona za příslušný rok.

§ 6

Jestliže je ověřená prokazatelná ztráta poskytovatele univerzální služby vyšší než jeho příspěvek na účet, poskytovatel univerzální služby platbu příspěvku na účet neprovede a Úřad odečte tento příspěvek z ověřené výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby.

Pravidla přidělování finančních prostředků z účtu

§ 7

Stanovení výše plateb

Na základě ověřené výše prokazatelné ztráty Úřad stanovuje podle § 5 výši plateb, které jsou jednotliví držitelé telekomunikační licence povinni provést na účet do 14 dnů od vyzvání Úřadem k provedení platby.

§ 8

Povinnosti Úřadu

Úřad je povinen bez zbytečného odkladu poté, kdy stanovil držitelům telekomunikační licence platbu podle § 7, vystavit poskytovateli univerzální služby doklady opravňující jej čerpat z účtu částku určenou k úhradě ověřené výše prokazatelné ztráty.

§ 9

Měna

Platby na účet a čerpání částek z účtu určené k úhradě prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby se provádí v české měně.

§ 10

Závěrečná a přechodná ustanovení

(1) Do zúčtování prokazatelné ztráty, včetně přiměřeného zisku, nelze zahrnout náklady související s plněním povinností, které byly stanoveny v pověření nebo povolení vydaném podle právních předpisů platných před účinností zákona a které byly nebo měly být splněny před 1. lednem 2001.

(2) Jestliže se platné pověření nebo povolení vydané podle právních předpisů platných před účinností zákona vztahuje na činnosti, pro které je podle zákona potřebná telekomunikační licence, takovéto pověření nebo povolení se pro účely této vyhlášky považuje za telekomunikační licenci a držitel takového pověření nebo povolení za držitele telekomunikační licence.

§ 11

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Schling** v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 235/2001 Sb.

Ztrátové služby pro účely výpočtu prokazatelné ztráty

1. Poskytování nepřetržitého a bezplatného přístupu, bez použití mincí nebo karet, k číslům tísňových volání prostřednictvím veřejných telefonních automatů.

2. Slevy osobám uvedeným v § 29 odst. 2 písm. g) a h) zákona:

2.1. zřízení, přeložení nebo přeměna koncového bodu se slevami fyzickým osobám,

2.2. používání koncového bodu se slevami fyzickým osobám,

2.3. pronájem speciálně vybavených koncových telefonních zařízení podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona.

3. Činnosti podle § 35 odst. 2 zákona:

3.1. poskytování identifikačních údajů o účastnících veřejné telefonní služby držitelům přidělených čísel tísňového volání jak technickými prostředky, tak prostřednictvím operátora,

3.2. poskytování údajů o poloze koncového zařízení nepevné (mobilní) telekomunikační sítě držitelům přidělených čísel tísňového volání jak technickými prostředky, tak prostřednictvím operátora,

3.3. připojení koncového bodu určeného pro příjem tísňových volání na příslušných pracovištích základních složek integrovaného záchranného systému,

3.4. provozování koncového bodu určeného pro příjem tísňových volání na příslušných pracovištích základních složek integrovaného záchranného systému.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 235/2001 Sb.

Příspěvek na účet

1. Výše příspěvku na účet se vypočítá podle vzorce:

$$P = PD \times Z$$

V tomto vzorci je:
P – výše příspěvku jednotlivého držitele telekomunikační licence na účet,
PD – podíl jednotlivého držitele telekomunikační licence,
Z – ověřená výše prokazatelné ztráty.

2. Podíl jednotlivého držitele telekomunikační licence se vypočítá podle vzorce:

$$PD = \frac{V_{PZ} - N_{PZ}}{CV_{PZ} - CN_{PZ}}$$

V tomto vzorci je:

V_{PZ} – výnosy jednotlivého držitele telekomunikační licence z telekomunikačních činností uvedených v § 14 odst. 1 zákona (dále jen „činnosti“) spolu s výnosy za propojení sítí a výnosy od zahraničních operátorů, které odpovídají činnostem,

N_{PZ} – výše úhrad za propojení sítí jednotlivého držitele telekomunikační licence placených jiným držitelům telekomunikačních licencí spolu s výší nákladů jednotlivého držitele telekomunikační licence placených zahraničním operátorům, které odpovídají činnostem,

CV_{PZ} – celková výše výnosů držitelů telekomunikačních licencí z činností spolu s výnosy za propojení sítí a výnosy od zahraničních operátorů, které odpovídají činnostem,

CN_{PZ} – celková výše úhrad za propojení sítí držitelů telekomunikačních licencí placených jiným držitelům telekomunikačních licencí a nákladů placených zahraničním operátorům, které odpovídají činnostem.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 235/2001 Sb.

Výpočet přiměřeného zisku

1. Přiměřený zisk vypočítá poskytovatel univerzální služby podle vzorce:

   $PZ = 0{,}145 \times VJ_{ZS}$

   V tomto vzorci je:

   PZ – přiměřený zisk

   VJ_{ZS} – účetní hodnota vlastního kapitálu, který byl přiřazen na pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku sloužícího k poskytování ztrátových služeb.

2. Účetní hodnota vlastního kapitálu se stanoví podle právních předpisů o účetnictví.

236

NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 20. února 2001 v plénu o návrhu JUDr. F. P. na zrušení slov „advokátů a“ v § 46 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Dne 24. 1. 2000 došla Ústavnímu soudu ústavní stížnost JUDr. F. P., zastoupeného advokátkou JUDr. H. K., proti rozsudku Městského soudu v Praze z 12. 10. 1999, čj. 38 Ca 357/98-40, spolu s níž byl podán návrh na zrušení části ustanovení § 46 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o advokacii“), a to v rozsahu slov „advokátů a“, pro jeho rozpor s čl. 10 Listiny základních práv a svobod, č. 2/1993 Sb., (dále jen „Listina“), jakož i pro rozpor s právem spočívajícím v tom, že nikdo není povinen sám sebe usvědčovat.

Druhý senát Ústavního soudu usnesením z 20. 6. 2000 čj. II. ÚS 46/2000-13 přerušil řízení o stížnosti a návrh na zrušení ustanovení zákona postoupil plénu.

Pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze z 12. 10. 1999 čj. 38 Ca 357/98-40 byla zamítnuta navrhovatelova žaloba proti rozhodnutí odvolacího senátu České advokátní komory (dále jen „ČAK“) z 8. 9. 1998 sp. zn. K 147/97.

Kárný senát Kárné komise ČAK svým rozhodnutím z 10. 4. 1998 sp. zn. K 147/97 uložil navrhovateli pokutu ve výši 5 000 Kč. Odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací senát ČAK zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti konečnému rozhodnutí orgánu ČAK brojil navrhovatel správní žalobou u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

Obecný soud tím, že podle názoru navrhovatele aplikoval v řízení o správní žalobě ustanovení § 46 odst. 4 zákona o advokacii, porušil ústavní právo zakotvené v čl. 10 Listiny, podle něhož každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, jakož i na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Jak zdůrazňuje navrhovatel, u Městského soudu v Praze navrhl, aby Ústavnímu soudu byla předložena k posouzení ústavnost § 46 odst. 4 zákona o advokacii, což bylo odmítnuto proto, že otázka použití tohoto zákonného ustanovení nebyla předmětem řízení před obecným soudem. Přípisem od ČAK z 27. 6. 1997, který předložil navrhovatel, byl navrhovatel požádán o poskytnutí klientského spisu k dispozici ČAK. I když tu nebyl uveden paragraf, na základě něhož se tak stalo, je zřejmé podle názoru navrhovatele, že se jednalo o postup právě podle § 46 odst. 4 zákona o advokacii. Uvedený předpis byl tedy ve věci uplatněn.

Za těchto okolností bylo povinností obecného soudu postupovat podle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/ /1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř. “), tj. řízení přerušit a podat Ústavnímu soudu návrh na zrušení části citovaného zákonného ustanovení. Sám soud měl totiž dojít k závěru, že citované ustanovení zákona o advokacii, jehož má být při projednávání nebo rozhodování věci použito, je v rozporu s Listinou.

Za rozhodující z hlediska svého návrhu plénu, to vedle zdůraznění, že nikdo není povinen sám sebe usvědčovat, považuje navrhovatel právo na ochranu informací od klienta, spadající pod čl. 10 Listiny, s nímž je proto v rozporu citované ustanovení zákona o advokacii, a to v rozsahu slov „advokátů a“. Jde o to, že napadené zákonné ustanovení umožňuje předkládání klientského spisu jiným osobám, než je pouze konkrétní advokát, jemuž byly určité důvěrné informace jeho klientem sděleny a ve spisu uchovány.

Za ústavní by navrhovatel považoval takovou úpravu, která by umožňovala vydání klientského spisu, resp. jeho části jen se souhlasem klienta. Dosavadní úprava ale umožňuje, aby s ohledem na prošetřování konkrétní kauzy mezi advokátem a jeho klientem, byly důvěrné údaje klienta zpřístupněny blíže neurčenému a neznámému okruhu dalších osob.

Navrhuje proto, aby ustanovení § 46 odst. 4 zákona o advokacii v rozsahu slov „advokátů a“ bylo zrušeno pro jeho rozpor s čl. 10 Listiny. Bude věcí legislativy, jaké řešení posléze zvolí, aby bylo v souladu s Ústavou České republiky (dále jen „Ústava“).

II.

Z vyjádření účastníků k návrhu, jež Ústavní soud podle § 69 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) vyžádal, přichází z povahy věci v úvahu jen vyjádření Poslanecké sněmovny.

Její předseda k návrhu mimo jiné uvedl, že ustanovení § 46 odst. 4 zákona o advokacii je podmínkou toho, aby kontrolní rada ČAK mohla plnit úkoly, které jí citovaný zákon ukládá, tzn. dohled nad dodržováním zákona o advokacii a stavovských předpisů advokáty a jinými orgány ČAK. Vedle obecných povinností, které advokátům ukládá zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vztahuje se na ně i povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o nichž se dozví v souvislosti s poskytováním právních služeb podle § 21 zákona o advokacii. Na členy orgánů ČAK a její zaměstnance, jakož i na všechny osoby, které se účastní kárného řízení, se povinnost mlčenlivosti rovněž vztahuje, a to ve zcela totožném rozsahu. Proto se zástupce účastníka domnívá, že napadené ustanovení zákona o advokacii, v části věty za středníkem vyjádřené slovy „advokátů a“, není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Za tohoto stavu věci konstatuje, že zákonodárný sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem České republiky a jejím právním řádem. Je proto na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem posoudil ústavnost napadeného zákonného ustanovení a rozhodl.

Právní zástupce navrhovatele v replice na stanovisko účastníka předně konstatuje, že předložením spisu dává advokát k dispozici podklady, které ho mohou usvědčit. Tak sám opatřuje důkazy pro své obvinění, a to nejen pro kárné provinění, nýbrž i pro trestný čin. Za významnější však stěžovatel považuje tu skutečnost, že něco podobného se může přihodit jeho klientovi. Povinnost mlčenlivosti uložená advokátům, orgánům advokacie a jejich zaměstnancům, na niž vyjádření účastníka poukazuje, není dostatečnou zárukou, aby k takovým následkům nedošlo. Je tomu tak proto, že zákon nevymezuje způsob, jakým má být klientský spis předložen. Vzhledem k tomu jej určují orgány advokacie (viz Bulletin advokacie č. 1/99, s. 79 a násl.). Má-li být podle toho spis zaslán poštou, může se při přepravě ztratit a dostat se do rukou komukoliv. Ani po předložení spisu orgánům ČAK není upraveno, jakým způsobem má být zabezpečen proti nežádoucí manipulaci s ním. Z dopisu přiloženého k replice stěžovatele vyplývá, že jej má u sebe člen kárného senátu. V souvislosti se soudním řízením (o správní žalobě) může klientský spis opustit sféru advokacie. Zjistí-li z něho správní soud okolnosti, které nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin, může to vést k trestnímu postihu advokáta nebo klienta, protože soud povinností mlčenlivosti uloženou zákonem o advokacii vázán není. Vedle uvedených trestněprávních aspektů nelze přehlédnout, že ve spise jsou osobní citlivé údaje o klientovi chráněné zákonem č. 101/2000 Sb. Naznačené důsledky mohou nastat proti vůli klienta, neboť stížnost na advokáta může podat protistrana či někdo další, přičemž on musí klientský spis předložit. V závěru repliky navrhovatele se konstatuje, že není možno nevidět kvalitativní rozdíl mezi informacemi, které má advokát od klienta, a jinými údaji, tj. dokumenty advokacie, oběma obsaženými v klientském spise. Proto nemůže platit stejný režim pro kontrolu advokáta a ČAK, jak to činí napadený zákon.

Ústavní soud vyžádal podle § 48 odst. 2 a § 49 odst. 1 zákona vyjádření k návrhu též od Ministerstva spravedlnosti.

Jeho legislativní odbor v prvé řadě uvedl, že v § 74 zákona požadovaný vztah podané ústavní stížnosti a návrhu na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení z návrhu stěžovatele nelze jednoznačně dovodit. Ve vztahu k předmětu ústavní stížnosti má dále za to, že vyžádání spisu advokáta obsahujícího určité údaje o osobě klienta nelze posuzovat jako případný zásah do ústavně zaručených práv osoby advokáta, ale naopak tohoto klienta. Proto, i pokud by se v postupu ČAK jednalo o aplikaci § 46 odst. 4 zákona o advokacii, nepředstavovalo by to vůči advokátovi přímý zásah do jeho ústavně zaručených práv a svobod.

Vztahu mezi advokátem a klientem se podle názoru Ministerstva spravedlnosti dotýká především odstavec 3 čl. 10 Listiny. Zde uvedené právo by mělo především chránit klienta před neoprávněným zveřejněním nebo